

14
PRO-RECTOREM MAGNIFICVM
ILLVSTRISSIMVM S. R. I. COMITEM
PERILLVSTRES BARONES
PROCERES AC CIVES ACADEMICOS
OMNIVM ORDINVM HONORATISSIMOS
COLLEGII IVRE-CONSVLTORVM
IN ACADEMIA VITEMBERGENSI
H. T. DECANVS
IO. HENRICVS ALBINVS, D.
FAC. IVRID. ASSESSOR ET CIVITATIS
SYNDICVS

AD
DISSERTATIONEM INAUGVRALEM
NOBILISSIMI I. V. CANDIDATI
FRIDERICI FLORENTIS RIVINI
LIPSIA MISNICI
AD DIEM XIII. APR. A. R. S. cl^o 1834 XXXIV.
IN
AVDITORIO MAIORI
HABENDAM
EO, QVO DECET, CVLTV ET STVDIO
INVITAT.

PRO-RECTOREM MAG
 ILLVSTRISSIMUM S. R. A. D.
 P. R. I. L. L. V. S. T. R. E. S. B. A.
 PROCUR. AC CIVES AC
 OMNIVM ORDINVM HONORAT.
 COLLEGIUM IURE-CONSUL.
 IN ACADEMIA VETERIB.
 H. T. D. P. A. N. V.
 IO. HENRIGVS ALB.
 HAC IVRID. ASSESSOR ET D.
 SYNDICVS
 AD
 DISSERTATIONEM IN AV.
 NOBILISSIMI L. CAND.
 FRIDERICI FLORINVS
 ILLVSIA MISSIO
 AD DIEM XII. APR. A. R. S. S.
 IN
 ANDITORIO MAI.
 HABENDAM
 EO, QVO DEBEAT CVTV B.
 INVITAT.

Q. D. B. V.

Virgula mercuriali, aut alio,
quod humani ingenii so-
lertia inuenit, artificio, ut
fines agrorum ripis uel flu-
minibus. rum publicis, tum
priuatis adiacentium quae-
rantur, uel ut in illorum constitutione,
RIPVARIORVM Lege, pro conferuan-
da limitum memoria, adductis solenni cere-
monia in rem praesentem pueris alapae in-
figantur et aures uellicentur, minime opus
est. Scilicet agri alii assignati uel limitati,
alii arcifinii sunt; illi propriis limitibus circum-
scribuntur et terminantur, dum uel manuum
opera

opera, lapides, arboresue terminales ponuntur, aut fossae ducuntur, uel saltem quantitas agrorum certa mensura, ueluti certo iugerum numero definitur; Hi certis mensuris non continentur, sed arcentur fines eorum ab obiectu fluminum uel montium. In illis romanorum iure alluuiioni locum non fuisse constat, in his uero iure gentium et quidem secundo, prout nonnulli loquuntur, praediorum accolarum priuatorum fines, ob communem utilitatem et quolites, quae alias hac in causa inter limitaneos infinitae forent, euitentur, hodieque alluuiione mutantur. Hinc saepissime contingit, ut, pro mutatione riparum, cum alluuiio singulis fere momentis, insensibili tamen modo et minutatim, flumina uariet, et tamen impossibile sit, illa certis includere terminis, etiam agrorum imo territoriorum fines modo augeantur, modo diminuantur, quo intelligitur, quare id, quod per alluuiionem agro meo flumen adiecit, iure Gentium mihi acquisitum esse §. 20. Instit. de R. D. dicatur.

Est enim eiusmodi accessio aequissima, imo iustissima, quia ager alluuius non est
nouus

nouus fundus per se, sed pars illius, cui accessit et pars integralis. *AYMO de jur. Alluu. lib. 2. c. 16. n. 4.* et nullo facto possessoris alieno fundo quidquam detrahitur, sed eo ignorante, et quandoque etiam inuito ipsius agro, naturae beneficio paulatim aliquid additur. Quapropter alluuiio, quamuis etiam per aliquod tempus alicuius momenti facta sit, et eius incrementum insigne appareat, merito tamen riuilibus relinquenda, siquidem non leuia damnâ sustinent, multa saepe incommoda per inundationes patiuntur, et ripas, ne ui fluminis totus ager abripiatur, magnis sumtibus, munire tenentur. Atque hae, ni fallor, sunt genuinae rationes, ob quas non modo iure Romano, sed etiam Saxonico, augmenta per alluuiionem facta non fisco seu Principi, sed priuatis, acquiruntur. *L. 7. §. 1. L. 56. r. de A. R. D. L. 1. et L. 3. C. de Alluu. Lib. 2. Land-R. art. 56. ibique glossa. CARPZOV. P. 3. C. 13. def. 17. LEYSER in iur. Georg. lib. I. C. 42. n. 46. STRVV. Exerc. XLI. §. XXVI. et quod hodie ius alluuiionis etiam in agris limitatis et certa mensura constantibus, modo ad flumen usque pertingant, locum habeat, FRITSCH. in notis ad AYM. lib. I. c. 17. STRVV.*

senior

cit. l. Imo, quod aucto Dominio per allu-
uionem etiam iura nostra augeantur. *AYMO*
lib. II. c. 16. n. 13. 14. Hinc aucto praedio ser-
uiente, ipsa etiam tam personalis quam realis
seruitus augetur, hinc iurisdictio ampliatur et
alluionis augmentum, quod fundo emphy-
teutico uel feudatario accreuit, quoad di-
rectum dominium, Domino directo, quo-
ad utile uero Emphyteutae uel Vafallo ce-
dit. *CARPZ. cit. loc. LEYSER. cit. l. n. 28.*
29. Nam proprietates riparum, quia flumi-
na ex priuatorum praediis ripas et alueos
suos quasi mutuantur, quod ex eo appa-
ret, dum saepius mutando alios faciunt,
illorum est, quorum praediis haerent.
§. 4. I. de R. D. Perillustr. de WERNHER.
in Obseru. for. P. VI, pag. 769. qua de cau-
sa etiam arbores in iisdem natae eorundem
sunt. *ZIEGLER. de iur. Mai. lib. 2. c. 15. n. 15.*
et fundo uendito, ripae tanquam appendix
simul uenditae censentur. *NIC. MEYER*
vom Wasser-Recht, P. I. §. Weiter. etc. Ideo-
que permittitur etiam praediorum flumini-
bus adiacentium dominis, ut ripas, agro-
rum suorum tuendorum causa, muniant,
quod, si ripae ad ipsos non pertinerent,
facere nullo modo possent. Haec quidem
nostrae

nostrae sententiae obstare uidentur, quod hodie flumina publica inter Regalia referantur, eorumque proprietas sit Principis uel Domini territorii, et flumen tribus partibus, alueo nimirum, aqua profluente et ripis constet, de parte autem idem dicendum sit, quod de toto. Verum enim uero dubium hoc facile, distinguendo inter proprietatem et usum riparum, remouetur. Ripa enim, saltem quoad usum, et quidem propter usum fluminis, publica est, et ad Principem pertinet, siquidem ripae seruitutem quasi debent flumini, cuius usus sine usu illarum nullus est. Cui accedit, quod continens non sit pars contenti, nec pars contenta continentis, et a littoribus ad ripas argumentari haud liceat, cum illa a mari quotidianis accessibus occupentur et ei subiciantur, e contrario hae non continentur, sed aquam profluentem contineant. *L. 1. §. 5. de flum.* Minimeque solidum est, quod CARPZOVIVS habet, argumentum, dum *P. 3. Const. 10. def. 13.* statuit, posse Principem, si uelit, alluuionis ius, priuatis adimere, idque sibi suoque fisco asserere. Nam quamdiu nondum tale ius singulare constitutum est, fruimur utimurque beneficio

ficio, quod communi ubique iure et consuetudine confertur et firmatur.

Haec, occasione Dissertationis in auguralis, quae a dignissimo iurium Candidato **DN. FRIDERICO FLORENTE RIVINO** de *Finium Inuestigatione* proxime habebitur, praefari uisum fuit. Restat, ut, more consueto, Vitae Curriculum, quod uocant, quemadmodum ab ipso **DN. CANDIDATO** descriptum fuit, subiungam:

Ego **FRIDERICVS FLORENS RIVINVS**, natus sum Lipsiae die **XXIX. Septembr.** Anno **1710.** Patre **QVINTO SEPTIMIO FLORENTE RIVINO**, *ICro, Potentissimi Regis Poloniae et Electoris Saxoniae gloriosissimae memoriae in Summo Provoocationum Senatu Consiliario, Supremae, quae Lipsiae floret, Curiae Provincialis et Scabinatus Assessore, eiusdem ciuitatis Consule, et Aedis S. Petri Curatore:* Matre **IOHANNA SOPHIA**, *Viri Summe Reuerendi atque Excellentissimi Domini IOHANNIS ABRAHAMI BIRNBAVM, ICri, Serenissimi ac Potentissimi Poloniae Regis et Saxoniae Electoris Consilarii intimi, et Vice-Cancellarii, Capituli VVurzensis Praepositi filia.* Quibus parentibus optimis tenerrima adhuc infantia orbatus Tutorem, ne dicam patrem, nactus sum affinem meum **D. FRIDERICVM HENRICVM GRAF-**

GRAFFIVM, *Electoralis et Ducalis Dicafterii Pro-
uincialis Supremi Aduocatum Ordinarium*, ante ali-
quot annos in suorum meique dolorem maxi-
mum praematura proh dolor! morte defun-
ctum. Vir hic desideratissimus pro affectu, quo
me complectebatur, plus quam paterno, nihil
magis curae cordique sibi habebat, quam ut pu-
riori ante omnia Religionis Evangelicae doctrina
instructus elegantiorum literarum primordia
rite capesserem. Primum ergo curae ac fidei
Virozum Nobiliss. ac Clariss. Dn. FIEDLERI,
GLASERI, VVEINHOLDII, M. VVOLFII Re-
ctoris postea Herzbergensis, iam iam defuncti, et
M. LANGENSEE, Rectoris nunc Lindauensis
meritissimi demandatus, tandem ductu M. CREL-
LI, Rectoris scholae quae Francofurti ad Via-
drum est, celeberrimi, intimiora Mineruae pene-
trare, et sub cura doctissimi ac fidelissimi Poppii
limina academiae patriae die XXIX. Septembr.
1728. Rectore Magnifico Summe Reuerendo Dn.
D. BOERNERO salutare potui. Vbi, ut sanio-
ris Philosophiae principiis recte erudirer, Le-
ctionibus Celeberrimi AVG. FRIED. MVLLER-
RI, h. t. Rectoris in academia patria Magnifici,
sedulo interfui, et priuatas fratris dilectissimi M.
ERNESTI FLORENTIS RIVINI disputationes
philosophicas assidue frequentau. Postea cum a
prima pueritia Themidos castris animum dicaf-
sem meum, Illustrem GRIBNERVM et MASCO-
VIVM, Excellentissimum GEBAVERVM, fratres
que meos plusquam uno nomine colendos D.
IOH. FLOR. P. P. et D. ANDR. FLOR. Supre-
mae Curiae Prouincialis Aduocatum Ord. RIVI-

b

NOS

nos praeceptores expertus sum doctissimos fidelissimosque. Et, ne quid in rerum argumentis obtineat, ignarus plane essem, Collegium Elaboratorio-practicum, praeunte fratre Venerando D. IOH. FLOR. RIVINO, non absque fructu uberrimo, audiui. Iuridicis quoque Con-
certationibus non abstinui, sed et priuatim et An. 1731. sub praesidio fratris D. ANDR. FLOR. RIVINI theses ipsius I. C. publice defendi, nec minus Ao. 1732. sub moderamine fratris Senioris, D. IOH. FLOR. RIVINI, duabus uicibus die XIX. April. 1732. ad Lib. 42. Schoepfferi, et die XXIII. Augusti eiusd. anni ad Lib. II. Menckeni π . respondentis spartam sustinui. Cumque iam pridem apud me constitutum fuisset, ab incluto ICtorum VVittebergensium Ordine, summos in utroque iure honores capeßere, Regiam, atque Electoralem hanc Academiam, Rectore Magnifico Dn. D. SCHROEERO, 1733. adii, et ex ore Virorum Illustrium, Magnificorum atque Excellentissimorum, LEYSERI, BASTINELLERI et VVERNHERI doctissima multa atque utilissima edoctus a Celeberrima facultate Iuridica, ut ad examina, pro adipiscendo Doctoris gradu, con-
sueti admitterer, omni obseruantia petii. Quae uenia cum mihi iam ex uoto data fuerit, nihil amplius restat, quam ut in Cathedra Dissertationem inauguralem publice defendam.

Hactenus Candidatus noster. Hic cum summos in iure honores ambire decreuisset,

set, haud ita pridem Ordini nostro suum
desiderium modeste declarauit. Postea igitur
quam in utroque, quod more maiorum
edendum est, specimine priuato, suam nobis
doctrinam praeclare probauit et *Leg. 28.*
π. de Fidei. et mandat. Cap. I. X. de Haereticis
egregie explicuit, reliquum est, ut
ad publicum, ultimumque eruditionis
documentum exhibendum admittatur. Hunc
in finem *proxima die XIII. April.* Prae-
siede Viro Praenobilissimo, Consultissimo Ex-
cellentissimoque DN. IOH. FRIDERICO
WERNHERO *Instit. Imperial. PP. Curiae*
Prouincialis, Facultatis Iuridicae et Sca-
binatus Assessore meritissimo, Patrono, Col-
lega atque Fautore nostro longe aestimatis-
simo, *Dissertationem de Finibus per Virgula-*
lam Mercurialem non Inuestigandis, horis
ante et post meridiem consuetis, publice
uentilandam proponet atque tuebitur.
Cui Actui solenni, ut *Magnificus Aca-*
demiae PRO-RECTOR, Illustrissimus CO-
MES, Perillustres BARONES, Aca-
demiae PROCERES, nec non *Generosi no-*
bilissimique bonorum artium Cultores inter-
esse, eidemque sua praesentia decus atque splen-

splendorem conciliare haud grauentur, Or-
do noster, qua decet obseruantia et huma-
nitate rogat, et uicissim studia officiaque
promptissima, quae ab eo proficisci possunt,
pro hac beneuolentia, me sponfore, pollice-
tur. Dab. Vitembergae Saxonum d. 8. Apr.
A. O. R. M DCC XXXIV.

VITEMBERGAE
LITERIS VIDVAE GERDESIAE.

914.A 7578

ULB Halle 3
002 715 147

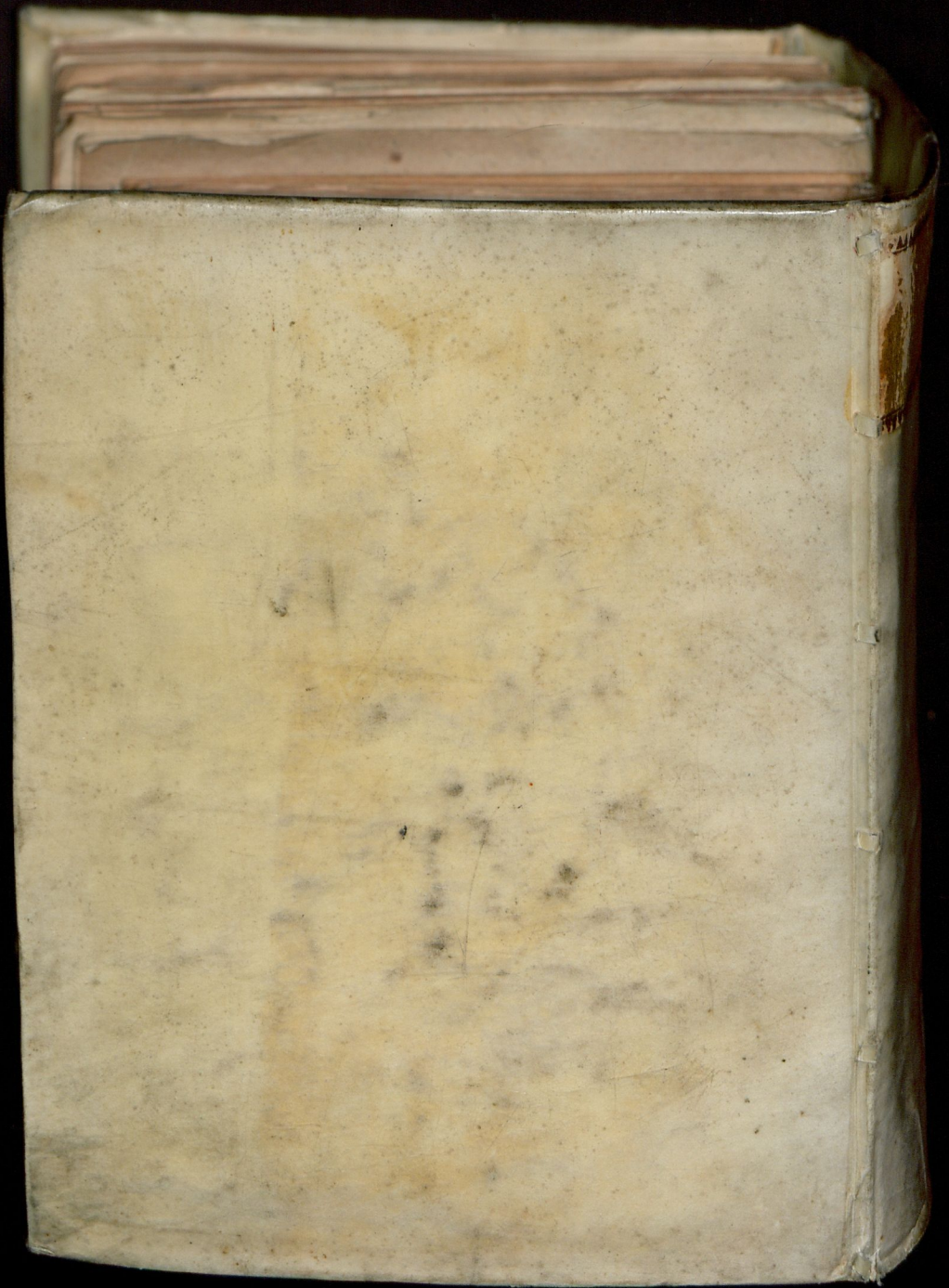
f

sb.

1017

1909

inches

Centimetres

Farbkarte #13

B.I.G.

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

19
PRO-RECTOREM MAGNIFICVM
ILLVSTRISSIMVM S. R. I. COMITEM
PERILLVSTRES BARONES
PROCERES AC CIVES ACADEMICOS
OMNIVM ORDINVM HONORATISSIMOS
COLLEGII IVRE-CONSVLTORVM
IN ACADEMIA VITEMBERGENSI
H. T. DECANVS
IO. HENRICVS ALBINVS, D.
FAC. IVRID. ASSESSOR ET CIVITATIS
SYNDICVS

AD
DISSERTATIONEM INAUGVRALEM
NOBILISSIMI I. V. CANDIDATI
FRIDERICI FLORENTIS RIVINI
LIPSIA MISNICI
AD DIEM XIII. APR. A. R. S. cl^o 1834 XXXIV.
IN
AVDITORIO MAIORI
HABENDAM
EO, QVO DECET, CVLTV ET STVDIO
INVITAT.